

AZ ELSŐSZÜLÖTT

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 04. 08.

Neked adunk Uram minden dicsőséget! Köszönjük Uram a teljes körű megváltásodat. Hálát adunk Uram hogy a bűnt magadra vetted és elhordoztad a lakatlan, kietlen helyre. Elhordoztad a pokolba, hogy az ítélet következménye az átok ne a megváltottakat sújtsa, hanem azt a lakhatatlan helyet. Köszönjük a szent véráldozatodat!

Köszönjük Uram a szellemi kenyeret, amit nekünk adtál, és hálát adunk, hogy a hatalom királyi székére ültetted bennünket az Úr Jézus Krisztussal együtt. És mi a hatalmi helyünkről, a győztesként feltámadt Jézus nevében ellenállunk ördög, és a talpunk alatt tartunk, mint hatástalanított és ártalmatlanított ellenséget!

A szent vérrel fedezzük be mindannyiótok életét, felségterületét, így a pusztító nem léphet a ti portátokra, a Jézus nevében! Megkötjük a sötétség teljes erejét és kiárasztjuk a szolgáló angyalokat és Isten drága kenetét, hogy munkálkodjon az életetekben. Munkálja ki a szívetek kívánságát, a Jézus nevében.

Köszönjük Uram, hogy mi az újjászületettek táborához tartozhatunk. Köszönjük, hogy társörökösei lehetünk az Úr Jézus Krisztusnak. Köszönjük Uram az áldások teljességét, amelyek rajtunk megnyugosznak és növekednek. Hálát adunk, hogy élvezhetjük ennek az előnyeit, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és emlékeztess rá, hogy a gyülekezet az erő háza. Folytatjuk a húsvétal kapcsolatos tanítás-sorozatunkat. Az 5. és egyben befejező részhez érkeztünk. A mai tanítás címe: *Az elsőszülött.*

Ha megértést és kijelentést veszel ebből a sorozatból, hogy Jézus mit végzett el a megváltásodért, akkor a hitnek egy *magasabb szintjére* kerülsz. Aki valamelyik részt nem hallotta, vagy nem volt itt az alkalmon, ajánlom, hogy valamilyen módon pótolja be.

Mert a múlt héten is egy olyan ismeretet szerzett a hallgatóság, ami igen csak el van rejtve a sorok közé. A lényeg az, hogy a megváltottakat az átok nem sújthatja, mert Jézus a bűnt elhordozta a pokolba.

Jézus *szellemi halála* a második baknak a megfelelője, ahogy az ószövetségben volt. A bakra a pap ráolvasta a nép bűneit és kivitték a pusztába. Tehát a nép közül a *bűn kikerült*. A megváltás során ugyanez történt: az Atya a világ bűnét ráhelyezte Jézusra. Ő volt a mi bűnbakunk. Jézus a bűnt a nép közül kivitte egy lakatlan, kietlen, pusztá helyre, s ez a pokol.

Ennek megvan a *célja*. A bűn mindenképpen *ítéletet* von maga után. Az ítélet következménye pedig az *átok*. Ha Jézus elhordozta a világ bűnét a pokolba, akkor hol van a bűn? A pokolban. Hova fog lesújtani az átok? A pokolba és nem a megváltottakra!

Ezt nagyon jól tudjuk, és a szívünkbe kell zárni. Ez a sorozat, mivel nagyon sok ószövetségi *előképet* nyitott meg a számunkra, azért nagy *megértést* is adott. Nagyon fontos az Igét a *szívünkbe* zárni.

Hagin szolgálatában történt egy olyan eset az 50-es években, hogy az egyik alkalmára eljött egy anyuka a kislányával. Mind a ketten a gyermekbénulás tüneteivel *gyógyulásért* jöttek az alkalomra. A kislány gyermeki hittel *befogadta*, amit hallott, befogadta a tanítást, az Ige igazságát és azonnal meggyógyult. Az anyuka nem.

Néhány évvel később Hagin kapott egy levelet ettől az édesanyától: már el tudom látni a háztartást! Mert *felvettük* az alkalmat egy orsós magnóval. Akkor még a szolgálatok nem rögzítették hangfelvételre.

De ez egy isteni bölcsesség volt a részükről, hogy felvegyék az alkalmat. És azt folyamatosan, *rendszeresen hallgatta*. Amikor ez a szívébe beívódott, és megértést kapott az igazságról, akkor ő is megkapta a gyógyulását.

Tehát nagyon hasznos, ha valaki itt van, *hallja* a tanítást. De ha neki *mélyebb megértésre* van szüksége bizonyos dolgokról, akkor előveszi, és újra hallgatja. Mert akkor úgy fog járni, ahogy ez az anyuka, hogy amikor a *szívébe* kerül az Ige, akkor *át tudja venni* a gyógyulását.

Előljárónk is tegnap ezt a kérdést firtatta, ami a márciusi kis újságunkban is olvasható: az *imaválasz átvétele*. Az átvétel egy nagyon fontos pontja az imának és az isteni válasz megérkezésének.

Nagyon sok igazság van ezekben az Írásokban. Az ószövetség minden könyvében föllelhető a Jézusra vonatkozó *előkép*. Már a teremtés kezdetén, a bukás után, látszik Isten terve, hogy az embert meg akarja *szabadítani* a pusztulástól.

Mert az 1Mózes 3,15-ben azt mondja, hogy az asszonynak a *Magva*, ördög a te *fejdre* fog taposni. Ez az első írott burkolt *prófécia* arra, hogy fog jönni egy szabadító. Hatalmas *igazságok* rejlenek az ószövetségi előképekben.

Ha az Igét vizsgáljuk, akkor megérthetjük, hogy Isten miként kívánta alakítani a megváltás által a bukott *ember sorsát*. Ésaías 11-hez lapozzunk.

VESSZŐ

Előképeket fogunk nézni az ószövetségből. A vessző jelent hajtást és pálcát. A *hajtás* az egy oldalág, egy sarj, egy csemete, egy gyermek, egy utód. Ha a *pálcát* nézzük, az pedig intés, fenytés, kiigazítás. Az én időmben a tanító bácsinak még volt mogyorópálcája, és rend is volt az iskolában.

Ésaías 11,1-5

1. És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy hajtás növekedik és gyümölcsöt hoz.

2. Akin az Úrnak Szelleme megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme.

3. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szeméinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik:

4. Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai leheletével megöli a gonoszt.

5. Derekanak övedzője az igazság léssen, és veséinek övedzője a hűség. Ámen.

Ez az Úr *Jézusról* szól. Hogy tudjuk elhelyezni, hogy ki az az Isai – az Dávid királynak az édesapja volt. A *vessző* tehát jelképezi az *Úr Jézust*, aki pedig más néven az *Ige*. Isten az *Ő* száját elhagyó, *kimondott Igéről* beszél. Arról, hogy az Úr Jézuson keresztül megítéli a népet.

2Mózes 7. arról az időről szól, amikor Izrael népe egyiptomi fogságban volt. Isten szól Mózeshez és Áronhoz, és azt mondja, hogy menjetek a fáraóhoz, és mondjátok, hogy *engedd el* a népünket.

2Mózes 7,9-12

9. Ha szól hozzátok a fáraó mondván: tegyetek csodát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződ és vedd a fáraó elé; kígyóvá lesz.

10. Beméne azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedének, amint az Úr parancsolta; veté Áron az ő vesszejét a fáraó elé és az ő szolgálai elé, és az kígyóvá változott.

11. És előhívá a fáraó is a bölcséket és varázslókat, és azok is, Egyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségükkel.

12. Elveté ugyanis mindegyik az ő vesszejét és kígyókká lettek; de az Áron vesszeje elnyelé azok vesszejét. Ámen.

Tehát Áron és Mózes úgy cselekedett, ahogy az Úr kérte tőlük. Odamentek a fáraó elé és a ledobott bot kígyóvá változott. A *kígyó* a bűn és a gonosznak a jelképe. Isten előre *megmutatta* a sátánnak és a fáraónak, hogy mi fog bekövetkezni. Csak ők nem értették meg, nem fogták fel, ennek a jelentését.

Mi történt ezután? Fáraó szólt a varázslóknak, és azok is jöttek, hozták a botjukat, majd eldobták, és kígyóvá változott. De ezek után mi történt? Áron kígyója *elnyelte* az összes többi kígyót, a varázslók kígyóját.

Mi ennek a mondanivalója? Nem tudom, hogy hallottatok-e olyanról, hogy királykígyó. Létezik ilyen, hogy *királykígyó*, s ez megeszi a másik kígyókat. Az Úr Jézus a Királyok királya. Áron ledobott botjából egy királykígyó jött elő, ami lenyelte a többi kígyót.

Ez gyakorlatilag *előképe* annak, hogy Jézus *bűnné lett*, mert az Atya ráhelyezte a világ bűnét, és Ő a bűnt elnyelte. Befogadta, elnyelte és utána elhordozta. Tehát a *bűn legyőzetett!* Hallelúja! Folytassuk az igeolvasást a:

4Mózes 14,28

Mondd meg nekik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én füleim hallására! Ámen.

Isten üzen az Ő népének, a választott népének, hogy azt *kapjátok*, amit ki fogtok *mondani*. Nem ismerős ez? Az Úr Jézus ugyanezt mondta a Márk 11-ben, hogy *meglesz* néki, amit *mondott*. Nem szó szerint, de lényegét tekintve ezt mondta.

Izrael népe már kijött Egyiptomból, a pusztában tekereg és *zúgolódnak*, panaszkodnak. És a zúgolódás *ajtot nyit* az ördögnek.

4Mózes 21,5-8

5. És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt utáljuk.

6. Bocsaíta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izrael népéből.

7. Akkor méne a nép Mózeshez, és mondanak: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért.

8. És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben marad. Ámen.

Mint említettem, a választott nép zúgolódik és elégedetlen. Pedig Isten előtte mondta meg nekik, hogy amit ki fogtok mondani, azt fogjátok megkapni. Mi történt? Mivel Isten nem hághatja át a saját szavát, megengedte ezt a *pusztítást*, hogy a népre mérges kígyók jöjjenek.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy *megengedte*, ez a helyes szóhasználat. Egy megengedő akaratról van szó. Amikor a népet a kígyók mardossák, és néhányan meghalnak, akkor Isten azt mondja Mózesnek, hogy egy *póznára* tűzzél fel egy *rézkígyót*.

Ez a pózna megint egy vessző. A póznán levő rézkígyó a *gyógyulás* jelképe. Ezt a jelképet használják a patikáriusok. Azért a gyógyulás jelképe, mert Jézus *elhordozta* a betegségeinket, a fájdalmainkat.

A pózna pedig a *keresztnek* a jelképe és a kivégzésnek a jelképe. A bűnért való áldozat után Jézus *bűnné lett*. Nem azért, mert Ő követett el bűnt, hanem az Atya *ráhelyezte* a világ bűneit, hogy ezt elhordozza. Rá lett *terhelve* az Úr Jézusra.

A kígyó jelképezi továbbá az *isteni ítéletet*. Jelenések 20,2-ben megnézhetitek, hogy a *régi kígyóra* hivatkozik, aki nem más, mint az ördög, illetve a sátán. Erre a régi kígyóra *sújtott le* az ítélet, és az örök ellenség *erőtlené* vált ez által. Legyőzetett!

János 3-ban párhuzamot von az Ige a *rézkígyó*, és az *Úr Jézus* között. Ahogy Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell Isten Fiának is *felemeltetnie*.

János 3,14-15

14. És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az ember Fiának felemeltetnie.

15. Hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ámen.

Azt mondja Jézus, hogy az én *felemeltetésem* után, mindenkit *vonzani* fogok. Jézus ma is hívja az elveszetteket, és akinek nyitott a szíve, azok *csatlakoznak* is Jézus táborához.

János 12,32

És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.

Isten Fia bűn nélküli volt. De olyanná lett, mint a kígyó a pusztában abból a célból, hogy *magába nyelje* a gonoszt és *megbénítsa* az ellenséget.

Múlt héten olvastuk a Kolosse 2,15-ben, hogy az ellenséget az Úr Jézus *hatástalanná* és *ártalmatlanná* tette. Megsemmisítette, megbénította. Mondhatom úgy is, hogy Jézus *halálos csapást mért* a sátánra a kereszten.

Az isteni ítélet a sátánt *ártalmatlanná* és *hatástalanná* tette az *új teremtéssel szemben*, azaz velünk szemben! Mi pedig a *győztes* Jézus Krisztus oldalán állunk. Ezt a csapást az Úr Jézus a győzedelmes *feltámadásával* valósította meg.

Ha megérted, hogy a kereszten elszenvedett *kettős halál* mit takar, és ebből mély kijelentést veszel, akkor az életed gyökeresen meg fog változni. Egyrészt a *fizikai halál* volt a bűnért való *áldozat*. És a *szent vér*, ami kifolyt az Úr Jézus testéből, a Szentek Szentjének a meghintésére szolgált. Illetve mindazokat megmossa a szent vér, akik befogadják az Úr Jézust.

Második pedig a *szellemi halál*. Ez pedig a bűnnek a befogadása, elhordozása és a *megsemmisítése*. Az által történhetett ez, hogy Jézus *kígyóvá vált*. Úgy, ahogy a fáraó előtt történt, a királykígyó *bekebelezte* a gonoszt és megsemmisítette.

Kettős jelentése van a póznán levő *kígyónak*: egyrészt, hogy az Úr Jézus *kígyóvá vált*, és a gonoszt megsemmisítette, másrészt pedig az *isteni ítéletet* jelképezi. A Jézus Krisztusban való élet *megszabadított* minket a kígyó gyötresétől. Ha ezt *tudatosítod* magadban, innentől kezdve *szabadon* élhetsz.

Róma 2,2

Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Hallelúja!

Mindazokat megszabadította, akik Krisztusban vannak, akik *újjászülettek*. Megvalósult, amit az előbb említettem az 1Mózes 3,15-ben, hogy az asszonyak a Magva, azaz az Úr Jézus a *sátán fejére taposott*. Eltelt több ezer év, de a prófécia avégből megvalósult.

Zsidó 2,14-15

14. Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma volt a halálon, tudniillik az ördögöt.

15. És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak. Ámen.

Tehát még meg is jelenti az Ige, hogy Jézus kit semmisített meg. Az *ördögöt semmisítette* meg! Nem is kell kitalálni, világosan le van írva. Mondhatom úgy is, hogy az Úr Jézus a *halálával* megsemmisítette a *halálosztót*. Aki eddig osztotta a halált.

Egy *béna* tud-e neked ártani? Akkor nem is kell félni tőle, ugye? Hagin írja valamelyik könyvében, hogyha az ördög az autónak a hátsó ülésén ülne, akkor sem félnék tőle, mert tudom, hogy béna, és nem tud ellenem tenni semmit. Egyébként is a hatalom a hívők kezében van.

JÓZSEF MINT ELŐKÉP

A bibliai Józsefről van szó, és Jézusnak ő egy előképe. Közös bennük többek között az, hogy legvégül mindkettőjük előtt *térdet hajtottak* az emberek.

Úgy kezdődik a történet, hogy József *kinyilatkoztatást* kap a jövőre vonatkozóan, de családja *nem hiszi* el. A családja kútba dobja, majd rabszolgasorsra jut. Nagyon hányattatott az élete, de ő a látását nem adta fel.

Így *el is ért oda*, amit az Úr mutatott neki, mert nem keseredett meg útközben. József kapott az Úrtól *kinyilatkoztatást*. Az Úr Jézus az *Atyától hallott*, de népe *kivetette* Őt. Kivéve a tanítványokat. Tehát ez egy párhuzam.

József honnan *emeltetett fel* magas rangra? A *kútból*. Hatalmi pozícióba került a fáraó udvarában. Jézus a pokol mélységéből, a *pokol verméből emeltetett fel*, az Atya jobbára. Ezek

mind gyönyörű párhuzamok. Többek között a Filippi 2,9-ben megnézhetitek, hogy Jézus olyan *nevet* kapott, hogy ez minden név *felett* való.

Tovább folytatva a gondolatsort: József az éhínség idején *felvásárolta a földet* az urának. Az Úr Jézus *megvette az egész világot* az Ő vérével az Atyának. Ugye milyen szép párhuzamok?

József testvérei gonoszul bántak vele és *gonosz kezekbe* jutott. Azt mondja Isten Igéje, hogy Isten ezt *jóra* gondolta fordítani, és mindazokat *megmentette*, akik Józsefhez fordultak. Ezt olvassuk el...

1Mózes 50,18-20

18. Járulának pedig őhöz az ő testvérei is, és leborulának előtte és mondának: Ímé, mi a te szolgálid vagyunk.

19. József pedig monda: Ne féljete: avagy Isten gyanánt vagyok-é én?

20. Ti gonoszt gondoltatok ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa. Ámen.

Ugye a legvége az lett a dolognak, hogy nagy éhínség volt, és a családja is odament Egyiptomba. József volt az, akin keresztül *ellátást kaptak* és életben maradtak. Akit korábban kútba dobtak, elárultak és stb.

Ennek a párhuzama az, hogy *gonosz emberek* az Úr Jézust halálra adták, de Isten ezt arra használta fel, hogy *megmentse* mindazokat, akik Hozzá jönnek. Ez az üdvösségnek a lényege!

József olyan dolgokért kapott büntetést, amit *nem ő tett*. Jézus hasonlóképpen azért kapott büntetést, amit *nem Ő tett*. Mert Ő magára vállalta a bűnt és annak a következményét, az ítéletet, a büntetést, ami nekünk járt volna. De Ő *helyettiünk* és *értiünk* volt a kereszten.

József rabszolgává tétetett, és 20 ezüst pénzért *vették meg*, miután a kútból kihúzták. A családjának egy bizonyos *haszonszerzést* hozott ez az üzlet. Az Úr Jézus szegénnyé lett, hogy mi *meggazdagodjunk* – írja ezt a 2Korinthus 8,9 Igéje.

Végül József előtt az egész Egyiptom *térdet hajtott*. Egyiptom a világot és a bűnt szimbolizálja. Jézus előtt hasonlóan *minden térd* meghajol, és a bűn is meghajolt Jézus előtt.

AZ ELSŐSZÜLŐTT

Zsoltárok 2,7

7. Kihirdetem az Úr végzését: Az Úr mondá nékem: Én fiam vagy Te; én ma nemzettelek Téged. Ámen.

A „ma nemzettelek téged” felvet egy kérdést. Melyik nap ez? A betlehemi jászol, vagy pedig a feltámadás? A *feltámadásra* vonatkozik ez az Ige! Erre a zsoltáros Igére hivatkozik a...

Apostolok cselekedetei 13,33

33. Mint a második Zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te; ma nemzettelek Téged. Ámen.

Még másik két helyen is megtaláljuk ezt, hogy ma szültelek Téged: a Zsidó 1,5-ben és a Zsidó 5,5-ben. Ez, ami itt elhangzott, az Atya mondta azt a *feltámasztott* Jézusnak. Angyaloknak soha nem mondott ilyet, hogy ma szültelek téged.

Isten *felfedi* a megváltási terv rejtett titkait. Sajnos ezek a rejtett titkok a *vallásban* ismeretlenek. A gyülekezeti Testben is *több ismeretre* lenne szükség ebből, hogy Jézus *mit végzett el* a kereszten és az élete során?

Azt tudjuk, hogy amikor Jézusra a bűn ráterheltetett, akkor a *bűn* az Atyától *elkülönítette*, azaz, szellemileg meghalt. Istennek *újra Atyjává* kellett lennie Jézusnak.

Zsidó 1,5

5. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy Te, én ma szültelek téged. És: Ismét én leszek néki Atyja, és Ő lesz nékem Fiam? Ámen.

Itt van elrejtve, hogy *ismét Atyja* leszek. Ismét! A szellemi halálban *elkülönítettetett*, és a feltámadásban *újjászülte* és azt mondta, hogy *ismét Atyja* leszek.

Zsidó 5,5

5. Hasonlóképpen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólott hozzá: Én Fiam vagy Te, ma szültelek téged. Ámen.

Ez, hogy „ma szültelek Téged”, ez nem a betlehemi jászolra vonatkozik, hanem az Úr Jézus Krisztus feltámadására. Ez a szellemi halálból való feltámadására és a szellemi újjászületésére vonatkozik, nem a fizikai életre-kelésre.

Mert Jézus előtt már voltak emberek, akik fizikailag feltámadtak. Többek között Lázár, azután Illés és Elizeus szolgálatában is volt olyan, hogy gyermek támadt fel. Ráhajolt, imádkozott érte, és föltámadt az egyik és a másik gyermek is.

A Zsidó 2,9 azt mondja, hogy Jézus *mindenkiért meghalt*. Ez a meghalás a *szellemi halálra* vonatkozik. Jézus elszenvedte a *szellemi halált*, hogy a szellemi halottak *újjászülethessenek*. Az Ő szellemi halálával a ma élő emberek, illetve az elmúlt évezredekben élő emberek újjászülethettek, ha valaki ezt nekik elmondta, és befogadták az Urat.

Lehet, hogy egy kicsit furcsának tűnik, hogy egy *szellemi halál* eredménye a szellemi halálból való *megmenekülés*, azaz az *örök élet*. A testi áldozat az nem szerezhet örök váltságot. Ez volt a probléma az ószövetségi áldozatokkal is. Mert azok csak elfedték a nép bűnét és szépen a szőnyeg alá söpörték. Nem szüntették meg, nem törölték el, csak elfedték.

Például van egy nagy folt a konyhafalon, mert valami kifröccsent, mondjuk a lekvár. S azt nem lekaparod, hanem hozod a festéket és ráfestesz, hogy eltüntesd. Ahogy hozza Hagin a példát: egy rohadt almát ki lehet szépen sminkelni, és ugyanúgy néz ki, mintha ép lenne. De ha beleharapsz, kiderül az igazság. Nem elfedni, hanem *eltörölni* – ez volt a megváltás célja.

Róma 8,29

29. Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen az elsőszülött sok atyafi között. Ámen.

Itt érdekeset mond a végén: Ő legyen az „elsőszülött sok testvér” között. Ez mit mond nekünk? Hogy Jézus *elsőként született* meg a szellemi halálból. A *sok testvér* az mind csak utána. Hogy ilyen kicsi részlet mennyi világosságot tud adni. A sok atyafi, azaz testvér között Ő volt az elsőszülött. A többiek Őt követték.

Az újjászületett ember *ugyanabból a mintából* lesz megformázva, mint az Úr Jézus. Mi is ugyanabból a mintából lettünk megformálva, mint az elsőszülött, az Úr Jézus. Hála Istennek!

Gondolhatjátok, hogy az ördögnek már elege lehetett Jézusból. Úgy gondolta, hogy majd én elbánok vele, csak nem jött össze neki. Lent a pokolban neki végig kellett nézni Jézusnak az *újjászületését*, és ezt követően 50 napra, pünkösdkor *3120 ember* született újjá! S azóta milliónyi ember Őbenne született újjá.

Máté 16,18-19

18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkösz a földön, a mennyekben is kötve lészen: és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lészen.

A feltámadt Úr Jézus arra a *kijelentésre építi* az Egyházat, amit Péter kapott Istentől. A kőszikla a kijelentésre vonatkozik, hogy Jézus az Isten Fia. Tehát nem fizikai értelemben kell venni, hogy egy sziklás hegy csúcsán kell felépíteni egy bazilikát.

Jézus nélkül, testi cselekedetek által nem lehet létrehozni egy Egyházat, csak ha benne van az Úr Jézus és Isten Szelleme. És ez az Egyház – ahogy mi nevezzük, a gyülekezeti Test –, *hatalmasra fog növekedni* az utolsó időkben.

Érdekes, hogy Jézus az ószövetség utolsó napjaiban úgy tanítja imádkozni a tanítványait, hogy *jöjjön el Isten országa*. A „Mi Atyánk...” imában van ez benne. De Isten *országa eljött* hozzánk. Tudjátok mikor? *Feltámadáskor!*

Máté 16,28

28. Bizony mondom néktek: Azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az embernek Fiát eljönni az Ő királyságában. Ámen.

Ha felületesen nézzük az Igét, akkor az ember arra gondolhat, hogy ez az Úr Jézusnak a visszajövetele. De ezt 2000 évvel ezelőtt mondta, és nincs olyan ember, aki akkor ezt az Úr Jézus szájából hallotta, és megérte volna, hogy 2000 év múlva az elragadtatást megérje.

Tehát ez nem az Úr Jézus visszajövetelére vonatkozik, hanem arra, hogy Jézus *feltámadt*, Ő az Egyház *Feje*, a hatalom *jobbára* ültetett, ahova mi is Ővele. Építi az Egyházát, tehát Isten *országa eljött!* Ezt mondta a körülötte állóknak.

Ehhez az országhoz, Isten királyságához *kulcsokat* kaptunk. Többes számban mondom! Mert ha van egy szálloda, és odaadják neked a bejáratú ajtó kulcsát, akkor a bejáratú ajtón be tudsz menni, de tovább nem. Azért kellene kulcsok, hogy be tudjál menni a konyhába, a szobákba, az éttermi részbe, és mindenhova. S egyúttal Jézusnak a *társörökösei* lettünk, ne felejtjük el.

Egy nagyon fontos zárógondolat: Egy *újjászületett* hívő – azaz mi –, képes azon a *hitszinten* működni, mint Isten. Ezt mondjuk el együtt egy megvallásban: *Én mint újjászületett hívő, képes vagyok azon a hitszinten működni, mint Isten. Hallelúja!*

Miért lehetséges ez? Újjászületéskor megkaptuk a *hitnek* a mértékét. Az isteni hit, az isteni fajta természet *részesei* lettünk. Aki munkálkodott a korábbi évezredekben – Isten Szelleme –, az lakik bennünk. Erre mondja az Ige: a *Nagyobb lakik bennünk!* A hittel megvallott Ige mögött pedig az Úr Jézus *áll és cselekszik*. Ezért vagyunk mi képesek olyanokat tenni, mint az Úr Jézus tett. Hallelúja!

Olyan gyönyörű párhuzamokat hozott elő ez a tanítás, hogy az Úr egy szinttel följebb vitt benneteket megértésben és hitben. Minél *többet tudunk* az Igéről, az Úr Jézus munkájáról, annál stabilabban állunk a *hatalmi helyünkön*.

Meg tudjuk mondani a füstös képűnek, hogy: Én tudom, hogy te tudod, hogy én tudom, hogy *milyen hatalom* tartozik hozzám! Mi kulcsokat kaptunk. A kulcsokkal *nyithatunk* és *zárhatunk* dolgokat.

Itt van az *oldás–kötés* hatalma. Ami *rossz*, azt meg kell kötni, tiltani, kitenni a behajtani tilos táblát, s a *menny mellénk áll*. De az első lépést *nekünk* kell megtenni. Ami *jó*, azt meg kell engedni, ki kell oldani, mint egy zsák száját. Hagyni kell, hogy *áradjon* az Isten ereje, a kenet, a szolgáló angyalok, tehát a *mennynek az erőforrásai*.

A *kioldáshoz* mindig az a kép jön, amikor ősszel a kukoricát hordták haza zsákban, és föl vitték a padlásra, mert az volt a tároló hely. Már lent, amikor a vállára vette a kocsinál, kioldotta, csak fogta a száját, és amikor fölért a padlásra, akkor elengedte, és kiömlött a kukorica.

Kötés meg pont fordítva van, amikor jó szorosan bekötözik a krumplis zsákot. Ehhez lehet hasonlítani. Kiárasztunk, kiküldünk és megoldunk valamit. Ezek a *jó* dolgok, hogy hozzánk jöjjenek az áldások.

Ha *nem növekszünk* hitben, akkor nem fogunk *gyógyulásban* sem előrelépni. Ha nem növekszünk hitben, nem fogunk előrehaladni az *anyagiak* terén sem. Tehát annyira szorosan *összefügg* az életünkkel a *szellemi növekedés*, hogy nem lehet kettéválasztani.

Akik az Úr Jézussal *járnak*, az életre kapcsolják rá magukat. Mert azt mondta Jézus, hogy „Én vagyok az út, az igazság, és az élet!” Akik *levágják* magukat az *életről*, nem is biztos, hogy tudják, mit tesznek. De szó szerint az *életről vágják le* magukat, a táplálási forrásról.

Nagyon figyeljeteK arra, hogy az *élet forrásával* maradjatok. Jézus hozza a szőlőtő példázatát. Mi történik azzal a *vesszővel*, amelyiket levágunk? Fog-e hozni gyümölcsöt? Nem. Miért nem fog hozni a levágott vessző gyümölcsöt? Mert a töről, az *élet forrásáról* el van *választva*. Nekünk a szőlőtő az Úr Jézus.

Bármilyen oknál fogva – s ennek nagyon sok oka lehet –, ha valaki leválasztja magát, akkor az élet forrásáról *vágta le* magát. Imádkozzunk, hogy a keresztények kapjanak erről

megértést és tisztánlátást, hogy mi az, hogy az *élet forrásán* lenni, s onnan táplálkozni. Hallelúja! Ámen.

Imádkozunk a betegekért, az áldásokat kiárasztjuk. Megköszönjük az Úrnak, Ő tudja, mire van szükségetek. És a hit kezével kinyúlunk és elveszünk. Ahogy előljárónk erről szól, hogy bizony lehet, hogy keveset tanított az *imaválasz elvételéről* és megragadásáról. Köszönjük Uram a kereszten bevégzett munkát, a véráldozatodat. Jézus nevében. Ámen.

Kis összefoglaló a pesti tanításból: Megvan a *bukásnak az előjele*. Ez nem más, mint a *kevélység* és a *felfuvalkodottság*.

Példabeszédek 16,18

A pusztulás előtt kevélység jár, és a bukás előtt felfuvalkodott szellem.

Tehát ha van egy ember – egy vezető, vagy bárki –, meg lehet előre mondani, hogy a *bukáshoz* közeledik. Két ismertetője a kevélység és a felfuvalkodott szellem.

A *kevély* az nem hajlandó másnak utat adni, inkább összeütközik, veszekedik és *összetör* mindent a környezetében. A kapcsolatokat és mindent, ami van. Olyan, mint mikor az elefánt bemegy a porcelánboltba.

Az *alázatos* hozzáállás, az gyakorlatilag egy *friss életet* lehel egy haldokló helyzetbe. például a házasságokban, ha az egyik fél felölti az alázatot, akkor elindul a *felépülés*. Különben ha egyik sem alázatos, mindegyik kevély, akkor összeütközés van, és az összetörés, összezúzás.

Hasonlóképpen Jézus is *alázattal teljesen* cselekedett. Alázattal teljes volt, mikor bevégzte a megváltás művét.

Mit gondoltok, ki a *legbefolyásosabb* személy? Jézus! Mindez az *alázata* miatt van. Ha mi ragaszkodnánk a *saját jogainkhoz*, akkor mi csökkentenénk a saját befolyásunkat, és képességeinket.

Példabeszédek 11,14

Ahol nincs vezetés, elvész a nép; a megtartás pedig sok tanácsos által van.

Vezetés nélkül *vesztébe* megy a nép, ezért fogadj el isteni *tanácsot*, akár másokon keresztül is. Négy pontba lehet ezt sűríteni. Az isteni vezetés jöhet:

1. Közvetlen az *Atyától*, a Szent Szellem által, illetve *másokon* keresztül is. Én is sokszor megtapasztalom, hogy másokon keresztül is jöhet. Ezt nem szabad összekeverni azzal, hogy mindig megmondja valaki törvénykezőleg, hogy mit tegyél.

2. Segítségünkre van az, ha *beismerjük*, hogy tévedtünk, ugyanis az alázatos keresi az *igaz megoldást*. Hogyan tudna azon a helyzeten segíteni, a másik javára lenni.

3. Ha megsértettél valakit – és ez lehet akaratumon kívül is, nem szándékosan –, ismerd fel és *békülj ki* az illetővel.

4. *Ne kritizáld* a másikat akkor sem, ha neked van igazad. Amikor valaki életében a kevélység meghal, felszámolja a kevélységet, akkor jön a *felismerés*, hogy neki *szüksége van* az Úr Jézusra! Nem szabad elfelejteni, hogy Jézus mindent elvégez értünk, ha mi megengedjük.

Az evangelizációhoz tanács: Egyik pásztortársunk mondta, hogy kimentek a piacra, és elállták a bejáratokat, Jézus képpel a kezükben. És egyszerűen csak osztották, a következő kísérő szöveggel: *Áldást osztok, áldást osztok!* És mindenki elvette, mert értik ezt a szót. Tehát az emberek nyelvén kell beszélni. Te is oszthatsz úgy Jézus képet, vagy egy könyvjelzőt, vagy egy naptárt, hogy áldást osztok, mert azt értik.

Végre elértem odáig, hogy a 17 részes „Gazdagság lelőhelye” tanítás-sorozatot össze-
raktam egy pdf fájlba, és le is tölthető a honlapunkról szöveges változatban.

Minden *kiáradást* ima előzi meg, ezt nem szabad elfelejteni. Mikor várjuk a kiáradást, igazából nem jól állunk hozzá, mert a kiáradás, az ébredés, az *bennünk* kell, hogy kezdődjön. Mert a Szent Szellem bennünk lakik, és nekünk kell felgerjeszteni a Szent Szellemet, és máris van kiáradás és ébredés.

Minden dicsőség a Tiéd Uram. Köszönjük Uram a Te csodadolgaidat! Hisszük Uram, hogy amit mi el tudunk *hinni*, azt az Atya *megcselekszi*, a Jézus nevében. Ámen.